

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Store Norske Spitsbergen Grubekompani
Postboks 613
9171 LONGYEARBYEN

Deres ref
2010/00815-34

Vår ref
200801112-/KH

Dato **22 DES 2011**

Behandling av søknad om åpning av ny kullgruve i Lunckefjell på Svalbard

Miljøverndepartementet viser til søknad av 17. september 2010 om åpning av ny kullgruve i Lunckefjell fra Store Norske Spitsbergen Grubekompani AS (Store Norske), og Sysselmannens innstilling av 6. april 2011 hvor Miljøverndepartementet anbefales å godkjenne konsekvensutredningen og gi tillatelse til åpning av ny gruve i Lunckefjell på Svalbard.

Det omsøkte tiltaket

Søknaden om åpning av ny kullgruve i Lunckefjell krever tillatelse etter flere bestemmelser i svalbardmiljøloven med forskrifter, herunder for terrenginngrep, forurensning og motorferdsel. De tekniske inngrepene som er omsøkt er utslag fra gruvesystemet i Svea Nord og innslag i Lunckefjell med tilhørende anleggsområder, vei over Marthabreen, samt luftesjakter og nødutganger fra gruen. Det kan også bli behov for å bryte råk i isen på Van-Mijenfjorden. Store Norske søker også om tillatelse til å etablere to nødutganger innenfor Nordenskiöld Land nasjonalpark, og om landing med helikopter ved etablering av infrastruktur på Marthabreen. Videre søkes det om transport etter 1. mars til Marthabreen via Reindalen, i et tidsrom hvor det er forbud mot motorferdsel. Det søkes også om tillatelse til skiping av kull i Van-Mijenfjorden. Anleggsarbeidene vil i henhold til søknaden starte i 2012, oppfaringsdrift og produksjon vil skje i perioden 2013 til 2018, og nedrigging og tilbakeføring av områdene vil skje i 2019. Store Norske har tatt utgangspunkt i et forventet årlig produksjonsvolum på cirka 2 millioner tonn kull.

Saksbehandlingsprosessen

Store Norske sendte 3. mars 2008 forhåndsmelding med forslag til utredningsprogram til Sysselmannen, og forhåndsmelding og forslag til utredningsprogram ble sendt på høring 13. mars 2008. Det innkom 21 høringsuttalelser, og Sysselmannen oppsummerte høringen og fastsatte et endelig utredningsprogram i samråd med Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard 13. juni 2008. Den 17. september 2010 sendte Store Norske konsekvensutredningen samt søknad om åpning av en ny kullgruve til Sysselmannen, og søknaden med konsekvensutredning ble sendt på høring samme dag. Sysselmannen ba 12. november 2010 om tilleggsinformasjon som ble mottatt 24. februar 2011. I brev av 20. desember 2010 ba Miljøverndepartementet Sysselmannen forberede saken og avgi en innstilling til departementet, slik at departementet kan ta stilling til søknaden. Dette er i samsvar med instruks fra departementet av 23. februar 2004 for arbeidsdelingen og delegering av myndighet etter svalbardmiljøloven. Det innkom totalt 21 høringsuttalelser til søknaden med konsekvensutredning. Sysselmannen anbefalte i brev av 6. april 2011 til Miljøverndepartementet at konsekvensutredningen godkjennes, og at det blir gitt tillatelse til åpning av ny gruve i Lunckefjell på nærmere foreslåtte vilkår.

Sysselmannens innstilling

Sysselmannen har oppsummert høringsuttalelsene til søknaden med konsekvensutredning og denne oppsummeringen er vedlagt Sysselmannens innstilling.

a) Anbefaling om godkjenning av konsekvensutredningen

Etter Sysselmannens vurdering knytter de største negative miljøkonsekvensene av en ny gruve seg til: tekniske inngrep i dagens villmarksområder på Marthabreen, risiko for utslipp av tungolje ved skipping av kull i Van Mijenfjorden, påvirkning av Marthabreen ved støvspredning og vei, forurensning via driftsvann og ved uhell eller lekkasjer, forstyrrelse av kalvende reinsdyr og sårbare gjess i Reindalen, mulig påvirkning som bryter med verneformålet i Nordenskiöld Land nasjonalpark og klimagassutslipp forbundet med kulldrift med utgangspunkt i Svea.

Sysselmannen peker på at de positive sidene ved det omsøkte tiltaket er opprettholdelse av fortsatt virksomhet og arbeidsplasser, og stabiliserende virkning på samfunnet i Longyearbyen. Sysselmannen legger til grunn at de største negative konsekvensene av ikke å åpne ny gruve er store endringer for bosettingen i Longyearbyen som familiesamfunn. Bortfall av gruvedriften i Sveagruva vil påvirke reiselivet som i dag drar fordeler av aktiviteten i Sveagruva. I tillegg vil forskning som er avhengig av tjenester og infrastruktur i Sveagruva måtte opphøre. Sysselmannen legger til grunn at konsekvensutredningsplikten er oppfylt og at konsekvensutredningen kan godkjennes.

b) Innstilling om å gi tillatelse til kulldrift i Lunckefjell med forslag til vilkår

Sysselmannen oppsummerer med at en ny kullgruve i Lunckefjell medfører middels til store negative konsekvenser for landskap og ingen til små negative konsekvenser for

annet naturmiljø på Svalbard, under forutsetning av at det ikke skjer uhell og eller større forurensinger. Inngrepene er lokalt store og medfører reduksjon av villmarksområder, og uten avbøtende tiltak vil de etter Sysselmannens vurdering være i strid med formålet med svalbardmiljøloven og føringer gitt av Stortinget for norsk svalbardpolitikk. Sysselmannen legger til grunn at de negative konsekvensene kan reduseres til et akseptabelt nivå ved de avbøtende tiltak som er foreslått i konsekvensutredningen og vilkårene foreslått av Sysselmannen.

På bakgrunn av føringer lagt i stortingsmeldingen om Svalbard, legger Sysselmannen til grunn at det er ønskelig med fortsatt norsk kulldrift med utgangspunkt i Sveagruva så lenge miljøkonsekvensene er akseptable.

Direktoratenes vurdering av Sysselmannens innstilling

Miljøverndepartementet sendte 4. mai 2011 Sysselmannens innstilling til vurdering i direktoratene, med kopi til Store Norske.

Riksantikvaren gir i brev av 23. mai 2011 uttrykk for at de ønsker å avvente en slik vurdering inntil nominasjon av områder på Svalbard til verdensarvlisten er avgjort.

Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) skriver i brev av 8. juni 2011 at de anser konsekvensutredningen som dekkende for de forurensende aktiviteter. Videre legger Klif til grunn at Sysselmannen har pekt på sentrale punkter i forbindelse med eventuell drift i Lunckefjell, og at den grundige gjennomgangen og innspillene vil være en viktig del av Klifs beslutningsgrunnlag. Klif forventer en egen søknad fra Store Norske, og vil deretter samlet vurdere de forurensningsmessige aktiviteter ved Store Norskes kulldrift på Svalbard.

Klif konkluderer i en tilleggsvurdering av 16. september 2011 med at åpning av en ny kullgruve på Svalbard medfører økte nasjonale klimagassutslipp i forhold til et referansescenarie som innebærer opphør av kulldriften, men at åpning ikke gir økning i nasjonale utslipp i forhold til dagens produksjon i Svea Nord. Bakgrunnen for dette er at utslipp per produsert enhet og samlede utslipp per år ikke øker sammenliknet med størrelsen på utslippene i dag. Klif legger til at driften vil kunne medføre økt nedfall av kullstøv og økt avsmelting på Marthabreen, sammenliknet med dagens kulldrift i Svea Nord. Det kan også stilles spørsmål ved beregningen i konsekvensutredningen av at fortsatt kulldrift på Svalbard kan gi globale positive klimaeffekter, da det er usikkerheter knyttet til de forutsetningene som Civitas har lagt til grunn.

Direktoratet for naturforvaltning (DN) presiserer i brev av 23. juni 2011 at de begrenser sine kommentarer til det som foreligger av ny informasjon og utredninger etter at konsekvensutredningen var på høring, og at det sentrale spørsmålet er miljøvirkninger av det foreslåtte massedeponiet. DN legger til grunn at massedeponi langs Skollfjellet er det beste alternativet ut fra en vurdering av samlede miljøvirkninger, der landskapshensyn og muligheten for å restaurere villmarkspregete områder er vektlagt.

Til slutt påpekes at vilkårene i en eventuell tillatelse må gjenspeile målet om å gjenopprette villmarkspreget, samtidig som det er noe usikkert om dette lar seg gjennomføre.

Store Norskes kommentarer til Sysselmannens innstilling

I brev av 17. juni 2011 kommenterer Store Norske Sysselmannens innstilling. Store Norske er uenige i det foreslåtte vilkåret om at all skiping til og fra Svea skal foregå uten tungolje, og understreker at dette må ses i sammenheng med gjeldende og foreslåtte krav til dagens skiping. Store Norske viser til at det er unntak fra forbudet mot bruk av tungolje i dagens vernebestemmelser, og at Miljøverndepartementet ved høringen av revidert svalbardmiljølov foreslo et fortsatt unntak for kullskipingen ved et generelt tungoljeforbud for hele Svalbard.

Miljøverndepartementets vurdering av konsekvensutredningen

Lunckefjell og Marthabreen er lokalisert utenfor gjeldende plan for Svea arealplanområde, og krav om tillatelse for tiltaket følger av svalbardmiljøloven § 57. Etter svalbardmiljøloven § 59 er det krav om særskilt konsekvensutredning dersom virksomheten *"a) kan få mer enn ubetydelig virkning for naturmiljøet utenfor planområde, eller b) kan få betydelig og langvarig virkning for miljøet i et planområde"*. Søknaden om å etablere en ny kullgruve i Lunckefjell utløser utredningsplikt, og Store Norske har utarbeidet en konsekvensutredning av 17. september 2010 samt tilleggsinformasjon av 24. februar 2011. Konsekvensutredningen er utarbeidet i medhold av svalbardmiljøloven, i forskrift av 28. juni 2002 om konsekvensutredninger og avgrensing av planområdene på Svalbard og med utgangspunkt i utredningsprogram fastsatt av Sysselmannen 13. juni 2008.

Formålet med konsekvensutredninger går frem av § 2 i forskrift om konsekvensutredninger og avgrensning av planområdene på Svalbard.

Konsekvensutredningen skal sikre at mulige virkninger en virksomhet kan ha for sammenhengende villmark, landskapselementer, flora, fauna og kulturminner klargjøres. Videre skal konsekvensutredninger sikre at miljøvirkningene vurderes når det tas stilling til om nye tiltak er forsvarlige, og eventuelt på hvilke vilkår et tiltak kan gjennomføres. Konsekvensutredningen skal være beslutningsrelevant, og skal beskrive mulige samfunns- og miljøvirkninger som følge av tiltaket. Konsekvensutredningen skal danne grunnlaget for vurdering og avgjørelse av søknaden, og eventuelt på hvilke vilkår en slik tillatelse skal gis. I forskriften §§ 4-7 gis nærmere prosessregler ved utarbeidelse og behandling av konsekvensutredning, og det følger av forskriften § 8 at det ikke kan gis tillatelse til tiltak før utredningsplikten er oppfylt.

Tematisk vurdering av konsekvensutredningen

Miljøverndepartementet viser til Sysselmannens vurdering av konsekvensutredningen, oppsummering med kommentarer til høringsuttalelsene og innstillingen fra Sysselmannen i brev av 6. april 2011 med tilhørende vedlegg. Miljøverndepartementet

slutter seg i hovedsak til Sysselmannens merknader og vurderinger, men vil likevel knytte noen kommentarer til enkelte problemstillinger i konsekvensutredningen.

Konsekvensutredningen og tilleggsinformasjonen belyser mulige virkninger av tiltaket for samfunn og miljø, herunder sammenhengende villmark, landskap, flora, fauna og geologiske- og glasiologiske forekomster. Det er, der dette er relevant, vurdert avbøtende tiltak og miljøtilpasninger, foreslått rutiner for overvåking av faktiske virkninger og vurdert muligheter for tilbakeføring av landskapet og villmarkspreget etter avslutning av gruvedriften.

Konsekvensutredningen omfatter det geografiske området som kan påvirkes av gruvedrift i Lunckefjell. I tillegg omfatter konsekvensutredningen et større influensområde som kan bli berørt av tiltaket, hovedsakelig bestående av Reindalen, Nordenskiöld Land og Van Mijenfjorden. Det er også pekt på mulige andre influensområder når det gjelder konsekvenser for marint miljø, blant annet som følge av uhellsutslipp. I utredningen av klimagassutslipp er det tatt utgangspunkt i både et nasjonalt og et globalt perspektiv. Ved vurderingen av tiltakets virkninger for turisme, friluftsliv og forskning i Svea-området er influensområdet definert som Øvre Reindalen, Marthabreen og Svea. Ved vurdering av gruvedriftens betydning for stabil bosetning på Svalbard, for forsknings- og utdanningsvirksomheten og reiselivsnæringen er influensområdet definert med utgangspunkt i Longyearbyen. Etter Miljøverndepartementets vurdering er at valgene av influensområder som på ulike måter kan bli berørt av tiltaket realistiske og hensiktsmessige.

Det fremgår av utredningsprogrammet at det skal utredes et alternativ én, som er drift av Lunckefjell, og et nullalternativ. Miljøverndepartementet konstaterer at utgangspunktet for nullalternativet, som innebærer sannsynlig utvikling i området uten det omsøkte tiltaket, er en avvikling av kulldriften i Sveaområdet etter at Svea Nord er utdrevet rundt år 2014. Dette er basert på en vurdering av tilgjengelige kullressurser, investeringer i produksjonssystem og sannsynligheten for å få tillatelse til utdriving av andre kullforekomster i Svea som innebærer tilsvarende miljøvirkninger.

I delutredningen av samfunnsmessige virkninger er nullalternativet sentralt. Det er vurdert at det vil være store negative konsekvenser for Longyearbyen som lokal- og familiesamfunn ved å ta utgangspunktet i nullalternativet. Det går videre frem av utredningen at forskningen på Svalbard rammes både direkte og indirekte dersom det ikke gis tillatelse til det omsøkte tiltaket, og at dette også vil medføre middels negative konsekvenser for reiselivet. Konsekvensene for andre land og for norsk suverenitetsutøvelse vurderes begge å ha liten negativ konsekvens ved et eventuelt avslag på søknaden. I utredningen av samfunnsvirkninger belyses ikke mulige effekter av å omstrukturere eller omstille samfunnet på Svalbard, og den går heller ikke inn på mulige stimuleringer av annen utvikling dersom det ikke gis tillatelse til ytterligere kulldrift.

Miljøverndepartementet konstaterer at samfunnet på Svalbard er i endring, og at det over tid har vært en utvikling fra et samfunn hovedsakelig basert på industri til et samfunn som i større grad også er basert på forsknings- og utdanningsbaserte aktiviteter, reiseliv og turisme. Dette har vært en bevisst utvikling under erkjennelsen av at kulldriften er basert på en ikke-fornybar ressurs, og er sårbar for svingninger i kullpris og uforutsette hendelser. Ved en avvikling av kulldriften i Svea er det etter Miljøverndepartementets vurdering rimelig å anta at de negative konsekvensene for samfunnet i Longyearbyen kan begrenses gjennom stimulering av annen virksomhet. I St.meld. nr. 22 (2008-2009) Svalbard er regjeringens syn på betydningen av kulldriften for samfunnet i Longyearbyen nærmere omtalt, og regjeringen konstaterer at kulldriften er viktig for opprettholdelse av Longyearbyen som et familiesamfunn. Samtidig mener regjeringen det bør tilrettelegges for forskning, utdanning og reiseliv på en måte som sikrer et robust grunnlag for bosettingen i Longyearbyen også på lengre sikt. Det ovenfor nevnte er lagt til grunn i Miljøverndepartementets vurderinger.

I delutredningen om klimagassutslipp som konsekvens av ny kulldrift ved Lunckefjell er det lagt til grunn at kullet på Svalbard har en høy kvalitet, og at utvinning av kullet kan fortrenge produksjonen og forbrenningen av kull som har høyere utslipp per forbrent enhet. Etter Miljøverndepartementets vurdering er det knyttet usikkerhet til denne antagelsen. Det kan ikke utelukkes at nyutvinning av kull på Svalbard vil komme i tillegg til, og ikke i stedet for, annen kullproduksjon og dermed føre til at den totale tilgangen på kull globalt øker. Utvinningen kan dermed, i motsetning til det som er lagt til grunn i utredningen, føre til økte utslipp.

Miljøverndepartementet vil også understreke at alle klimagassutslipp på Svalbard inngår i Norges klimagassregnskap. Norge har et mål om å redusere de globale utslippene i 2020 tilsvarende 30 prosent av utslippsnivået i 1990. En ny kullgruve på Svalbard vil isolert sett føre til en økning i de samlede nasjonale utslippene til atmosfæren over tid, sammenlignet med et scenario der kulldriften på Svalbard opphører ved avslutningen av driften i Svea Nord. Dersom utslippene ved kulldriften på Svalbard skal videreføres på dagens nivå, vil dette kreve økte reduksjoner andre steder for å oppfylle Norges internasjonale forpliktelser og mål.

Utslipp fra internasjonal transport til og fra Svalbard inngår ikke i Norges eller andre lands utslippsforpliktelser. De vesentlige utslippene knyttet til den planlagte gruveaktiviteten kommer fra skipsfart i forbindelse med utskipning av kullet. Både redusert utskipning og overgang til lettere drivstoff må derfor antas å bidra til å redusere de globale utslippene, uavhengig av Norges internasjonale forpliktelser.

Miljøverndepartementets samlede vurdering av konsekvensutredningen

Etter Miljøverndepartementets vurdering er alle beslutningsrelevante forhold ved saken tilstrekkelig belyst gjennom konsekvensutredningen og tilleggsinformasjonen. Miljøverndepartementet kan ikke se at det er avdekket problemstillinger eller utredningsbehov som tilsier ytterligere utredninger av temaene eller utredninger av

andre temaer. Mulige virkninger av det omsøkte tiltaket er belyst, og det foreligger et tilfredsstillende grunnlag for å vurdere og avgjøre om det skal gis tillatelse til kulldrift i Lunckefjell. Utredningene har synliggjort mulige miljøtilpassninger og avbøtende tiltak som kan være aktuelle for å redusere eventuelle virkninger av tiltaket, og det er også foreslått aktuelle overvåkingsrutiner. Miljøverndepartementet anser utredningsplikten som påhviler tiltakshaver som oppfylt, og godkjenner konsekvensutredningen i medhold av forskrift om konsekvensutredninger og avgrensning av planområdene på Svalbard § 4 åttende ledd, jf. svalbardmiljøloven §§ 60 og 61.

Miljøverndepartementets vurdering av søknaden om åpning av ny kullgruve i Lunckefjell

Vurderingstemaer

I det følgende gis Miljøverndepartementets vurdering av det omsøkte tiltaket. Vurderingen er tematisk ut fra behovene for naturinngrep, tiltakets konsekvenser for uberørte områder, Nordenskiöld Land nasjonalpark, behovet for transport, forurensning tilknyttet gruvedriften samt bruk og transport av tungolje. Svalbardmiljøloven § 61 fastsetter at det bør gis vilkår for å oppfylle lovens formål, og vilkår ved en tillatelse er omfattet av vurderingene nedenfor.

Naturinngrep og ferdsel, samt konsekvenser for sammenhengende villmark, landskapselementer, flora, fauna og kulturminner

Ifølge konsekvensutredningen vil inngrepene ha middels til store negative konsekvenser for landskapet. Under etablering, drift og opprydning vil gruveprosjektet ha en negativ effekt for naturens uberørthet i området gruveriften er synlig fra. Dette omfatter områder innenfor Nordenskiöld Land nasjonalpark, som utgjør de viktigste naturverdiene i influensområdet. Utover tiltaksperioden vil effekten avhenge av hvor godt landskapet restaureres. Mer spesifikt fremgår det av konsekvensutredningen at tiltaket vil ha middels negativ konsekvens for geomorfologiske og glasiologiske forekomster som bre og morener. Inngrepene skjer i et område der underlaget består av bre og relativt nylig dannet morene og ur. Det er derfor ikke vegetasjonsdekke i området, noe som gjør området mindre sårbart rent visuelt ved uttak av masse. Inngrepene forventes også å bli lite synlige på sikt som følge av opprydning, tilbakeføring og aktive geologiske prosesser som relativt raskt vil bidra til å kamuflere inngrepene. Dette forutsetter ifølge konsekvensutredningen grundig opprydning.

Når det gjelder åpningene til rømningsveiene som blir liggende innenfor nasjonalparken, konkluderer utredningen med at dersom disse fjernes skånsomt vil inngrepene knapt være synlige etter anleggsslutt. Ved eventuell bryting av råk i Van Mijenfjorden konkluderer utredningen med at inngrepet til tross for en viss synlighet vil være temporært og forekomme sjelden.

Effektene av inngrepene og tilhørende aktivitet på plante- og dyrelivet er i konsekvensutredningen vurdert som lave. Dette har sammenheng med at selve anleggsområdet er uten vegetasjonsdekke eller funksjonell karakter for dyrelivet.

Miljøpåvirkningene av den omsøkte motorferdselen knytter seg til visuell landskapsvirkning og støvspredning. En annen konsekvens av motorferdselen er støy. I konsekvensutredningen konkluderes det med at støyen vil ha en lav negativ konsekvens ved at den er konsentrert rundt anleggsområdene og ved transport over breen, og at den dermed ikke vil påvirke dyrelivet i Reindalen.

Transport inn til anleggsområdet kan skje enten via Reindalen eller fra Svea og inn over Gruvfonna og Marthabreen. Dosertrafikk i Reindalen kan ha negativ virkning på kalvende reinsdyr i perioden medio mai til medio juni, men dette er en periode hvor det er mindre aktuelt for Store Norske med slik ferdsel. Derimot er det klart at reinsdyrene påvirkes av helikopterstøy der flyhøyden er avgjørende for responsen, og at lav overflyvning i kalvingsperioden bør unngås. Videre understrekes det i konsekvensutredningen at helikoptertransporten mellom Svea og Lunckefjell i all hovedsak vil gå over Gruvfonna utenfor Reindalen. Det påregnes heller ikke at støy fra motorferdsel vil ha negative konsekvenser for menneskers opplevelse av villmarksområdet ettersom lydnivået nede i dalen, som er det aktuelle området å ferdes i, vil være lavt. Konsekvensutredningen fastslår imidlertid at helikoptertrafikken i etableringsfasen vil være hørbar innenfor nasjonalparkgrensen i øvre Reindalen. Dette medfører at villmarks- og naturopplevelsen i nasjonalparken i en begrenset grad vil bli negativt påvirket i denne perioden.

Virksomheten som er omsøkt medfører nye terrenginngrep i områder som i dag er inngrepsfrie og villmarkspreget i henhold til kriteriene som anvendes ved kartlegging av inngrepsfrie naturområder på fastlandet (INON - inngrepsfrie naturområder i Norge). Inngrepene vil i følge konsekvensutredningen redusere villmarksområdene på Nordenskiöld Land med ca. 102 km² med tradisjonell INON- beregning. Ifølge utredningen vil tiltaket redusere andelen villmarkspregete områder på Nordenskiöld Land med tre prosent fra 81,5 prosent til 78,5 prosent. Inngrepene blir synlige i en avstand på to til fem km, også fra områder innenfor Nordenskiöld Land nasjonalpark. Dette vil bidra til at villmarks- og naturopplevelsen både i og utenfor nasjonalparken blir negativt påvirket under driftsperioden. I utredningen er det berørte landskapet vurdert å ha generelt høy verdi på nasjonalt nivå, noe som henger sammen med at dette landskapet ligger i grenseområdene til Nordenskiöld Land nasjonalpark. Inngrepene berører Reindalen, som er et landskapsområde med høy verneverdi. Vern av Reindalen var en sentral del av begrunnelsen for opprettelsen av Nordenskiöld Land nasjonalpark.

De omsøkte tiltakene i forbindelse med åpning av ny gruve i Lunckefjell utløser krav om tillatelse for terrenginngrep utenfor planområder etter svalbardmiljøloven § 57 første ledd bokstav a. Det er påpekt i forarbeidene (Ot.prp. nr. 38 side 74) at det ved avgjørelsen av søknaden bør ses hen til de generelle miljørettslige prinsippene som er lovfestet i §§ 6-10, samt lokaliseringsdirektivet i § 56.

Svalbardmiljøloven § 56 fastsetter at *"bosetting og næringsvirksomhet skal som hovedregel lokaliseres til planområdene, jf § 47, og slik at miljøulempene blir minst mulig"*. Kravet til lokalisering må ses i sammenheng med lovens formål i § 1 som er *"å opprettholde et tilnærmet uberørt miljø på Svalbard når det gjelder sammenhengende villmark, landskapselementer, flora, fauna og kulturminner. Innenfor denne ramme gir loven rom for miljøforsvarlig bosetting, forskning og næringsdrift."*

Store Norskes omsøkte gruve i Lunckefjell er planlagt i forlengelsen av et eksisterende arealplanområde, hvor infrastrukturen allerede er etablert. Lunckefjellprosjektet vil påvirke områder som i dag er villmarkspregete, men tiltaket er i forlengelsen av det etablerte planområdet i Svea og gruven i Svea Nord. Miljøverndepartementet legger til grunn at utvidelse av eksisterende virksomhet i eller nær et område som allerede er påvirket av inngrep og næringsvirksomhet, vil ha mindre negative konsekvenser for formålet om å bevare sammenhengende villmark enn å starte opp ny virksomhet i helt nye områder langt fra eksisterende planområder. Dette er også understreket i omtalen av kulldriften i St.meld. nr. 22 (2008-2009) Svalbard på side 9; *"eksisterende infrastruktur for kullgruvevirksomheten bør benyttes i den grad det er mulig."*

I vurderingen av de omsøkte tiltakene etter svalbardmiljøloven § 57, er det i forarbeidene (NOU 1999:21 Lov om miljøvern på Svalbard side 126 og Ot.prp. nr. 38 2000-2001 side 74) vist til at *"Et av siktemålene med strenge bestemmelser i lovforslaget når det gjelder naturinngrep utenfor bosettingsområdene, er å begrense de kumulative virkningene av naturinngrep på lang sikt, og å søke å opprettholde preget av sammenhengende villmark også på de sentrale delene av øygruppen."*

Betydningen av å bevare sammenhengende villmark og unngå oppstykkning av villmarksområder er også understreket i St.meld. nr. 22 (2008-2009) Svalbard, der det heter at *"På tross av flere planer har man gjennom en bevisst politikk unngått gjennomløpende "linjeinngrep" som veier, kraftledninger og liknende mellom de ulike bosettingene og gruveområdene på Svalbard. Villmarksområdene er dermed fortsatt sammenhengende og ufragmenterte i samsvar med målene for bevaring av villmark."*

Nordenskiöld Land består i dag av sammenhengende villmark som igjen henger sammen med villmarken som utgjør resten av Svalbard. De to største områdene med tyngre inngrep strekker seg fra Longyearbyen til Gruve syv og fra Svea til Svea Nord. Disse to områdene med inngrep er fortsatt adskilt av en villmarkspreget sone som omfatter øvre Reindalen og tilgrensede områder. Inngrepene knyttet til ny gruve i Lunckefjell vil redusere denne sonen, og bidrar til et tap av villmark og en utvikling i retning av gjennomløpende linjeinngrep oppstykkning av Nordenskiöld Land som et sammenhengende villmarksområde. Dette er i utgangspunktet ikke i tråd med formålet i svalbardmiljøloven, eller de politiske målene om opprettholdelse av omfanget av villmarkspregete områder på Svalbard.

Prinsippet i svalbardmiljøloven § 8 om samlet belastning innebærer at enhver virksomhet som ønskes iverksatt på Svalbard, skal vurderes ut fra den samlede belastning som naturmiljøet og kulturminner vil bli utsatt for som følge av virksomheten. En vurdering av hvorvidt de omsøkte inngrepene i forbindelse med åpning av ny gruve i Lunckefjell kan tillates, må derfor gjøres med utgangspunkt i hvilke øvrige inngrep som allerede er gjort i området, om det foreligger planer om fremtidige tiltak og hva den samlede påvirkningen av villmarkspreget blir ved å tillate etablering av en ny gruve.

Det er presisert i merknadene til § 8 i (Ot.prp. nr. 38 side 128) at *"paragrafen legger opp til å sikre at nye virksomheter blir vurdert i et bredt perspektiv"*. Videre at vurderingen skal ta utgangspunkt i *"den miljøbelastning som allerede er skjedd gjennom annen virksomhet"*, og at prinsippet *"skal bidra til å motvirke at naturverdiene blir redusert «bit for bit» ved en utvikling hvor hver enkelt «bit» blir ansett som et for lite inngrep isolert sett til å bli stanset."*

Utredningene som er gjennomført tilsier at virkningen på landskap og villmarkskarakter i hovedsak vil være av midlertidig karakter, forutsatt at det settes strenge vilkår om tilbakeføring av området etter endt drift. Utredningene viser også at virkningen av inngrepene for plante- og dyrelivet i området vil være lave, og at forstyrrelse som følge av ferdsel til og fra området kan begrenses gjennom de vilkårene som settes. Utredningene legger til grunn at området skal og kan tilbakeføres til sin opprinnelige tilstand når virksomheten opphører. Det finnes heller ikke kjente kulturminner i influensområdet for inngrepene. Påvirkningen fra annen aktivitet i området er i dag svært begrenset, og denne situasjonen forventes ikke å endre seg vesentlig innenfor den begrensede tidsperioden fram til virksomheten er avsluttet og området tilbakeført til sin opprinnelige tilstand. Innenfor en slik tidshorisont forventes heller ikke klimaendringer eller andre ytre påvirkninger å øke den samlede belastningen i en grad som etter Miljøverndepartementets syn kan endre forutsetningene for en slik vurdering.

Miljøverndepartementet understreker at vurderingene av samlet belastning ovenfor er gjort på bakgrunn av det omsøkte tiltaket, samt hvilke påvirkning området er utsatt for i dag. Når det gjelder mulighetene for flere virksomheter av samme art i samme område senere, legges det til grunn at eventuelle søknader om dette må vurderes konkret dersom det skulle bli aktuelt, og at en tillatelse til inngrep knyttet til drift i Lunckefjell ikke innebærer at det kan påregnes tillatelse til virksomheter av samme art i andre områder senere. Prinsippet om samlet belastning jf. svalbardmiljøloven § 8 vil innebære at framtidige søknader om tillatelse til inngrep vil bli vurdert i sammenheng med de inngrep som allerede er gjennomført, og om den samlede påvirkningen av området som følge av eksisterende og ny aktivitet ansees å være innenfor prinsippet om samlet belastning.

Ved vurdering av om tillatelse kan gis er det lagt til grunn i forarbeidene (NOU side 126 og ot.prp. side 74) at *"virkningene og den naturvernmessige betydningen av naturinngrep utenfor planområdene vil avhenge av flere faktorer. De viktigste er inngrepenes lokalisering, inngrepenes geografiske utstrekning, inngrepenes fysiske utforming, i hvilken grad inngrepene er irreversible, og mulighetene for å tilbakeføre de berørte områdene til sin opprinnelige tilstand når virksomheten opphører og inngrep og installasjoner har oppfylt sin funksjon, omfang, type, varighet og tidspunkt for ferdsel og annen aktivitet knyttet til inngrepene. Det er summen av naturinngrep og andre påvirkningsfaktorer i et område som avgjør totalbelastningen på naturmiljøet. Virkningen av enkeltinngrep må derfor alltid vurderes i sammenheng med andre inngrep og aktiviteter som påvirker naturmiljøet i det aktuelle området."*

Gruvevirksomheten er relativt kortvarig. Anleggsarbeidene vil starte i 2012 og nedrigging og tilbakeføring av områdene vil skje i 2019. Utredningene viser at det vil være mulig å gjennomføre tilbakeføringen på en måte som gjør at området visuelt sett framstår tilnærmet uberørt etter restaurering. Terrenginngrepene vil skje i et tilnærmet vegetasjonsfritt område uten spesielle biologiske verneverdier, og med aktive geologiske prosesser som relativt raskt vil bidra til å redusere sporene etter at tilbakeføringen er gjennomført. Utredningen viser at tilbakeføringen kan gjennomføres på en måte som medfører at den synlige restvirkningen av inngrepene etter tilbakeføring vil være liten, og i løpet av noen år reduseres som følge av naturlige prosesser. Hvis en slik tilbakeføring blir gjennomført, legger Miljøverndepartementet til grunn at påvirkningen av villmarkspreget i all hovedsak vil være av midlertidig karakter og at inngrepene i naturen vil være mulig å restaurere. For å ivareta dette er det nødvendig med en plan for forebygging og restaurering av natur- og terrengskader, slik at kravet om tilbakeføring av området er ivaretatt i alle faser fra planlegging, anleggs- og driftsfase til nedrigging og tilbakeføring slik at villmarkspreget kan gjenopprettes. For å sikre tilbakeføring er det også sentralt med krav til overvåkning, rapportering samt tilfredsstillende sikkerhetsstillelse som sikrer at opprydning og restaurering kan gjennomføres. Miljøverndepartementet vil fastsette vilkår knyttet til det ovenfor nevnte ved en tillatelse. Selv om det er noe usikkert om områdenes fremtidige status som villmarkspregete etter kriteriene for inngrepsfrie naturområder i Norge (INON), synes det klart at området i praksis kan fremstå som uberørt etter tilbakeføring, og at den langsiktige betydningen for villmarkspreget vil være liten.

Når det gjelder behovet for motorferdsel konkluderer konsekvensutredningen med at støyen vil ha liten konsekvens for dyrelivet i Reindalen, under forutsetning av at transporten begrenses og at det ikke skjer helikoptertransport over Reindalen i kalvingsperioden fra medio mai til medio juni. Ved oppstart av anleggsarbeidet våren 2012 er det behov for transport av anleggsmaskiner, utstyr og drivstoff til området Marthabreen - Lunckefjell med dosere og sleder. Transporten vil foregå mens det fortsatt ligger snø, og foregå fra Svea eller Longyearbyen via Øvre Reindalen og opp Marthabreen. Det er beregnet totalt ca 25 turer i denne perioden. Transporten vil følge ruten for nyttetraffikk, men det er behov for dispensasjon fra forskrift om ferdsel med

motorkjøretøy i terrenget og om bruk av luftfartøy til turistformål på Svalbard av 24. juni 2002 (motorferdselforskriften) § 12 for transporten fra nyttetraseen og opp på Marthabreen. Formålet er å frakte utstyr for å kunne starte etableringen av den første infrastrukturen. Transporten er begrenset i tid og omfang, og skal foregå på snødekt mark. Videre har støyen begrenset betydning for dyrelivet i Reindalen, og transporten skal ikke skje i et tidsrom hvor reinsdyr og gjess er ekstra sårbare. Miljøverndepartementet legger til grunn at det kan gis dispensasjon etter motorferdselforskriften § 12 for transporten fra Reindalen og opp på Marthabreen våren 2012, men kun på snødekt og frossen mark. Det vil bli fastsatt vilkår knyttet til dette ved en tillatelse.

Store Norske søker også om to landinger med helikopter daglig i inntil 30 dager i anleggsfasen våren 2012. Etter svalbardmiljøloven § 83 kan det gjøres unntak fra hovedregelen om at det skal landes på landingsplass med konsesjon eller er godkjent etter luftfartsloven. Formålet med helikopterflyvningen er å etablere den første infrastrukturen, og er begrenset i omfang. Videre konkluderer konsekvensutredningen med at støyen vil ha liten konsekvens for dyrelivet i Reindalen. På denne bakgrunn finner departementet at helikopterflyvningen kan tillates, og det vil bli fastsatt vilkår knyttet til helikoptertransporten ved en tillatelse.

Øvrig motorferdsel i anleggs- og driftsfasen skal skje gjennom Svea Nord og ferdselen kommer fra anleggsmaskiner, biler, lastebiler samt dumpere. Konsekvensutredningen viser at støyen ikke vil berøre Reindalen på en måte som vil kunne påvirke dyrelivet, og transporten er en nødvendig del av gruvedriften. Departementet tillater motorferdselen knyttet til anleggs- og driftsfasen i medhold av svalbardmiljøloven § 84.

Når det gjelder inngrepene i Nordenskiöld Land nasjonalpark, så er utgangspunktet i svalbardmiljøloven § 16 at *"i nasjonalparker skal ingen varig påvirkning av naturmiljø eller kulturminner finne sted."* De omsøkte inngrepenes størrelse og nærheten til nasjonalparken, sammen med behovet for mindre inngrep innenfor nasjonalparkens grenser, taler i utgangspunktet mot at tillatelse til gruvedriften etter svalbardmiljøloven kan gis.

I forskrift av 26. september 2003 om fredning av Nordenskiöld Land nasjonalpark på Svalbard § 1 er det fastsatt at formålet med fredningen er *"å bevare et storslått, sammenhengende og i det vesentligste urørt arktisk dal- og kystlandskap med intakte naturtyper, økosystemer, arter, naturlige økologiske prosesser, landskapselementer, kulturminner, som område for forskning og for opplevelse av Svalbards natur- og kulturarv"*.

Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra verneforskriften under forutsetning av at det omsøkte tiltaket ikke strider mot fredningsforskriftens formål eller vil påvirke verneverdiene nevneverdig, jf. § 6 tredje ledd.

Ved opprettelsen av Nordenskiöld Land nasjonalpark i 2003 var det kjent at Store Norske hadde identifisert kullforekomster i øvre Reindalen som det kunne være aktuelt å drive ut i forlengelsen av Svea Nord-feltet. Dette er bakgrunnen for at vernebestemmelsene for Nordenskiöld Land nasjonalpark åpner for videre undersøkelser av kullforekomsten i øvre Reindalen, og for mindre inngrep innenfor verneområdet knyttet til rømningsveier og luftesjakter i forbindelse med gruvedrift.

De omsøkte inngrepene er knyttet til luftesjakter/rømningsveier, og vil etter departementets vurdering innebære liten påvirkning på landskapet og naturopplevelsen i nasjonalparken. Luftesjaktene/ rømningsveiene berører heller ikke områder som har spesiell verdi for plante- eller dyrelivet i Reindalen. Det vil være minimalt med aktivitet knyttet til disse inngrepene, og utslagene skal etter planen dekkes til med stedlige masser når virksomheten opphører. Dersom åpningene fjernes skånsomt vil disse inngrepene i følge konsekvensutredningen knapt være synlige etter anleggsslutt. Det er heller ikke planlagt andre tiltak som kan påvirke nasjonalparken eller øvre Reindalen, slik at nasjonalparken ikke skal bli utsatt for annen påvirkning enn inngrepene for å etablere luftesjakter/rømningsveier.

Miljøverndepartementet legger til grunn at inngrepene skal utformes på en måte som muliggjør at spor slettes når aktiviteten opphører, og vil fastsette dette som et vilkår ved en tillatelse. Ved en slik gjennomføring vil de omsøkte inngrepene innenfor Nordenskiöld Land nasjonalpark være av en type og omfang som ikke påvirker verneverdiene nevneverdig. Etter departementets vurdering kan dispensasjon for de to luftesjaktene/rømningsveiene gis, og den nærmere plasseringen av disse skal godkjennes av Sysselmannen ved en tillatelse.

De klart største inngrepene er planlagt utenfor nasjonalparken, og det fremgår av konsekvensutredningen at det er disse inngrepene som vil påvirke verneverdiene mest. Inngrepene vil ifølge konsekvensutredningen være godt synlige fra nasjonalparken, og dermed gi fjernvirkninger inn i denne. Naturopplevelse er en viktig del av verneformålet, og negativ påvirkning av landskapet vil derfor ha betydning for verneformålet selv om inngrepene skjer utenfor nasjonalparken. Området der inngrepene er planlagt er også en del av landskapsrommet og natursystemet i Reindalen, der hoveddelen er vernet som nasjonalpark. Vern av Reindalen som det største av de isfrie dalførene på Spitsbergen, er spesielt nevnt i verneformålet for nasjonalparken.

Samtidig er det belyst i konsekvensutredningen at betydningen av det omsøkte tiltaket for nasjonalparken kan begrenses ved at inngrepene utformes på en måte som begrenser fjernvirkningene inn i parken, og som muliggjør at installasjoner fjernes og spor slettes når aktiviteten opphører, slik at landskapet visuelt sett får tilbake et opprinnelig villmarkspreget. Virksomhetens begrensede varighet og den omfattende restaureringen det legges opp til innebærer at den negative påvirkningen av nasjonalparken kan gjøres relativt kortvarig. Etter Miljøverndepartementets syn er det

avgjørende ut fra hensyn til å bevare landskapet og hensynet til nasjonalparken at påvirkningen av verneverdiene vil være av forbigående karakter.

Miljøverndepartementet legger til grunn at restaureringen skal gjennomføres slik at området etter endt drift fremstår som villmarkspreget. For å ivareta dette vil en tillatelse forutsette vilkår knyttet til en plan for forebygging og restaurering av natur- og terrengskader, vilkår for hvordan opprydding og avslutning skal gjennomføres og krav om sikkerhetsstillelse slik at tilbakeføringen blir gjennomført.

Forurensning tilknyttet gruvedriften

Svalbardmiljøloven § 57 første ledd bokstav b fastsetter krav om tillatelse for tiltak utenfor planområder eller i planområder dersom de kan volde forurensning.

Tiltakene som er konsekvensutredet og kan medføre en forurensningsfare er utslag fra Svea Nord gjennom Skollfjellet, innslag i Lunckefjell, vei over Marthabreen, daganlegg på begge sider av Marthabreen, kulltransport over breen og skiping med tungolje. Resten av infrastrukturen ble etablert ved driften i Svea Nord, og forutsettes brukt videre ved drift i Lunckefjell.

Konsekvensutredningen konkluderer med at tiltaket ikke vil ha negative forurensningsmessige konsekvenser for vegetasjon og planteliv, så fremt det ikke skjer uhellsutslipp av petroleumsprodukter. For dyrelivet er det vurdert at det ikke blir effekter verken på individ- eller populasjonsnivå. Lokalt rundt gruveinnslag, drivstoffanlegg, vei og andre inngrep kan det oppstå forurensning med effekter på virveldyr, men det forventes at dette vil gjelde vanlige forekommende arter. Anleggsmaskiner og kulltransporten medfører en risiko for uhellsutslipp av diesel og olje.

Plataet på Lunckefjell har kun mindre breer og de er gjennomfrosset, samtidig som overdekking av kullfløtsen er stor, slik at vanninntrening i ny gruve i Lunckefjell vurderes som liten. Det vil bli benyttet vann ved bryting av kullet for å dempe støvspredningen, slik at det vil oppstå store mengder driftsvann (tilført ferskvann som blandes med naturlig vann og eventuelle kjemikalierester, oljespill osv). Det er gjort sammenlikninger av driftsvann og vanlig smeltevann fra Marthabreen. Driftsvannet har større konsentrasjoner av metaller og PAH (kjemikalie). Metallene og PAH er imidlertid lite biotilgjengelige, og vil derfor utgjøre en liten risiko for vannlevende organismer, og det er lite sannsynlig at utslippene vil ha negative konsekvenser på bunnsamfunn eller andre organismer i Van Mijenfjorden.

Etablering av vei over Marthabreen og annen infrastruktur vil i anleggs- og avslutningsfasen generere støv. Umiddelbart rundt anleggsområdet er dette i konsekvensutredningen vurdert å bli moderat, mens det i nærområdet er vurdert å bli lavt. Under driftsfasen vil transporten over breen samt omlasting av kullet være de største kildene til støvspredning. Støvspredningen vil være moderat rundt de

umiddelbare omlastingspunktene og lav ellers. Støvspredningen kan påvirke nedsmeltingen av Marthabreen og gi visuelle konsekvenser for nasjonalparken, først og fremst i driftsfasen.

Store Norske har tillatelse fra Klif for virksomhet tilknyttet dagens gruvedrift i Svea Nord. Denne tillatelsen ble sist endret 23. juni 2011. Tillatelsen omfatter utvinning av kull i Svea Nord, transport av kullet til Kapp Amsterdam ved hjelp av transportbånd og lastebil. Videre omhandler tillatelsen produksjon av elektrisk kraft, deponi for ordinært avfall samt oppredningsverk og deponi for avgangsmasser. Miljøverndepartementet ser behov for at de overordnede rammene for ny gruvevirksomhet vurderes samlet, samtidig som det er hensiktsmessig at de nærmere vilkår og krav vurderes og fastsettes av Klif i en egen tillatelse.

For å sikre verneverdiene for Nordenskiöld Land nasjonalpark er det et overordnet hensyn å sørge for at det ikke skjer forurensning og avrenning inn i nasjonalparken, og at gruvedriften ikke representerer en ekstra belastning for Reindalen og Marthabreen. Det skal etableres anlegg og vei i et sårbart område, noe som nødvendiggjør strenge krav til hvordan bruken skjer for å minimalisere miljøvirkningene.

Miljøverndepartementet vil derfor ved en tillatelse fastsette som vilkår at det ikke skal forekomme noen form for utslipp av driftsvann, gråvann eller kloakk ved gruveområdet, inn i Reindalen eller til Marthabreen.

Den største kilden til støvspredning er transporten av kull over Marthabreen og omlastingen av kullet på begge sider av breen. Kullstøvet kan påvirke nedsmeltingen av Marthabreen og gi støvspredning inn i Reindalen og nasjonalparken. For å minimalisere støvspredningen fastsetter Miljøverndepartementet som vilkår ved en tillatelse at støvspredningen ved transport og omlasting må reduseres til et minimum, og transporten må skje tildekket. Videre må kulltippen utenfor Lunckefjell og omlastingsstedene på begge sider av Marthabreen ha skjerming som hindrer spredning av kullstøv.

I Arktis har tilstedeværelse av svart karbon (sot) betydelig forsterkende effekt på den regionale oppvarmingen. I forbindelse med gruvedriften i Svea er utslipp av svart karbon knyttet til utslipp fra kullskipingen, og til forbrenning av diesel i kraftproduksjon og transport. Også kullstøv kan ha liknende virkninger på klimaet som svart karbon, men da mer lokalt. Det årlige pådraget av svart karbon vil ikke øke ved en produksjon som planlagt, men sammenlignet med en avslutning av kulldriften etter Svea Nord vil utbygging av Lunckefjell bidra til å opprettholde utslippet av svart karbon fra kulldrift. Norge arbeider aktivt både nasjonalt og internasjonalt med å få ned utslippene av svart karbon. Spesielt er dette viktig i Arktis, der svart karbon øker smeltingen av snø og is og har en betydelig oppvarmende effekt. Tiltak for å redusere utslippene av svart karbon vil derfor kunne bidra til å dempe temperaturstigningen også på kort sikt. Reduserte utslipp knyttet til kulldriften på Svalbard vil være et bidrag i denne

sammenheng, og vilkår som skal forhindre spredning av kullstøv er med på å ivareta behovet for å minimere utslipp av svart karbon fra gruvedriften.

Når det gjelder utslipp av klimagasser så vil åpning og drift av Lunckefjell innebære at kulldriften forlenges og opprettholdes på dagens nivå i stedet for en utfasing i 2014, som er nullalternativet. Utslippene fra kulldriften forventes å bli om lag 50 000 tonn CO₂-ekvivalenter per år. Kulldriften vil dermed ha begrensede virkninger på de nasjonale utslippene av klimagasser, og ikke i vesentlig grad vanskeliggjøre mulighetene for å nå norske klimamål.

Etter Miljøverndepartementets vurdering vil de forurensningsmessige sidene ved gruvevirksomhet i Lunckefjell være akseptable dersom avbøtende tiltak, vilkår og krav for å minimere forurensningen overholdes ved en tillatelse. Klif vil foreta en ny gjennomgang av dagens tillatelse til Store Norske på bakgrunn av Miljøverndepartementets avgjørelse, konsekvensutredningen, søknaden samt eventuelle nye opplysninger, og nærmere operasjonalisere ytterligere vilkår som er nødvendig i forbindelse med åpning, drift og avslutning av ny gruve i Lunckefjell. Dette omfatter også krav når det gjelder kjemikalier, avfall, beredskap, overvåkning og rapportering knyttet til drift av gruen.

Bruk og transport av tungolje

Store Norske har samtidig med søknaden om åpning av gruve i Lunckefjell søkt om tillatelse til skiping av kull fra Svea etter svalbardmiljøloven § 57 første ledd bokstav b. Den gjeldende tillatelsen for kullskipingen tilknyttet driften i Svea Nord er gitt av Sysselmannen og utløper i 2012.

I Sysselmannens innstilling er det foreslått et vilkår om at det fra oppstart i Lunckefjell for alle skip til og fra Svea kun skal være tillatt å medbringe og benytte lett marin diesel (DMA). Konsekvensutredningen fastslår at uhellsutslipp av tungolje i Akselsundet ved utløpet av Van Mijenfjorden kan ha svært store negative miljømessige konsekvenser, og peker på at forsøk på opprydding ved et utslipp vil medføre betydelige økonomiske og logistiske utfordringer.

Det fremgår av konsekvensutredningen at de gjeldende skipningsreguleringer gjør at sannsynligheten for skipsulykker med fare for tungoljeutslipp må anses som forholdsvis lav. Videre kan den omtalte skipstypen bidra til lavere risiko for utslipp. Omfanget av de negative konsekvensene ved et uhellsutslipp er imidlertid av et slikt størrelsesforhold at de etter Miljøverndepartementets syn må tillegges betydelig vekt.

Svalbardmiljøloven § 9 fastslår at kostnadene ved å hindre eller begrense skade på natur eller forurensning skal dekkes av den som er eller ville være årsak til skaden eller forurensningen. Det fremgår av konsekvensutredningen at Store Norske påregner 56 skipsanløp for å skipe det årlige produksjonsestimatet på 2 millioner tonn kull. Store Norske er den aktøren som i hovedsak benytter den aktuelle seilingsleden til og fra

Svea, og risikoen for utslipp er derfor størst som følge av Store Norskes aktivitet. Miljøverndepartementet finner det derfor naturlig at Store Norske også bør bære kostnadene ved å minimere risikoen for forurensing i henhold til prinsippet i svalbardmiljøloven § 9 første og annet ledd. Miljøverndepartementet henviser i den sammenheng til forarbeidene (NOU 1999:21 side 86.): *"I næringsvirksomhet er dette prinsippet vesentlig for å sikre at miljøkostnadene blir innkalkulert og kommer til uttrykk i bedriftens regnskap (internalisering av miljøkostnadene), noe som er avgjørende for at bedriftsøkonomisk rasjonelle avgjørelser også kan være samfunnsøkonomisk rasjonelle. Prinsippet er også et naturlig svar på spørsmålet om hvem som er nærmest til å betale kostnadene knyttet til miljøpåvirkningen av et tiltak - tiltakshaveren eller samfunnet i sin helhet (det offentlige)."*

Videre fastsetter substitusjonsprinsippet i svalbardmiljøloven § 10 første og annet ledd at den minst miljøbelastende teknikk eller det minst miljøbelastende kjemiske eller bioteknologiske produkt som kan brukes til å oppnå lovens formål, skal tas i bruk. I henhold til forarbeidene (Ot.prp. nr. 38 (2000-2001) side 182) tar prinsippet i § 10 særlig sikte på ny virksomhet og hvor de miljømessige forskjellene mellom de aktuelle teknikkene eller produktene må være avgjørende ved den samlede vurderingen av virksomheten. Forskjellen på de miljømessige konsekvensene ved utslipp av henholdsvis tungolje og lett marin diesel er kjent, og de tilleggsopplysningene fra Store Norske viser at omlegging til lett marin diesel er mulig og praktisk gjennomførbart.

Et grunnleggende krav for å sette vilkår i tillatelse etter svalbardmiljøloven er at det bidrar til å oppfylle formålet med hjemmelsloven, jf. § 61 annet ledd første punktum. Et forbud mot tungolje er etter Miljøverndepartementets vurdering det mest effektive tiltaket for å minimere risikoen for utslipp av tungolje i området, og bidrar til reduserte utslipp av sotpartikler. Et forbud er således et viktig ledd i realiseringen av de særlig høye miljømål som er nedfelt i svalbardmiljølovens formålsparagraf og i svalbardmeldingen.

I forarbeidene til § 61 annet ledd pekes det på at vilkåret må ha en saklig sammenheng med vedtaket for øvrig, og at det må vurderes hvor inngripende vilkåret er (Ot.prp. nr. 38 side 221). Sistnevnte krav legger opp til en forholdsmessighetsvurdering. Etter Miljøverndepartementets vurdering kan ikke de anslåtte kostnadene på 44 millioner kroner anses som uforholdsmessig i forhold til de mulige konsekvensene et tungoljeutslipp kan medføre. Kostnadene må også vurderes på bakgrunn av at de er fordelt over fire år samt den størrelsesorden av kommersielle aktører Store Norske tilhører.

I revidert svalbardmiljølov, som ble fremlagt for Stortinget ved Prop. 147 L (2010-2011), er det foreslått å innta en ny bestemmelse i § 82 a som gir Miljøverndepartementet adgang til å fastsette forskrift om drivstoffkvalitet for skip som anløper Svalbards territorialfarvann. Bakgrunnen for dette er behovet for å kunne regulere bruk og transport av tungolje i de gjenværende skipskorridorene. Det er riktig, slik Store

Norske bemerker, at det i den opprinnelige høringen av lovforslaget til revidert svalbardmiljølov ble gitt uttrykk for at unntaket for Svea-skipingen skulle fortsette å gjelde. Etter forskrift 1. juni 1973 nr. 3780 om opprettelse av fuglereservater og større naturvernområder på Svalbard kapittel V pkt. 2. nr. 1 bokstav f første alternativ er det gjort unntak fra det generelle forbudet mot å medbringe eller benytte annet drivstoff enn lett marin diesel for korteste sikre rute gjennom den nordvestlige delen av Sør-Spitsbergen nasjonalpark for seiling til og fra Svea. Verneområdet begrenser seg kun til deler av innseilingen til Van Mijenfjorden og gjelder ikke for den videre innseilingen til Svea. Miljøverndepartementet ønsker å bemerke at da unntaket ble gitt i 2009 var dette av hensyn til at Store Norske skulle ha tilstrekkelig fleksibilitet i innseilingen. Unntaket knytter seg således til dagens gruvevirksomhet i Svea Nord.

Når det nå er omsøkt å etablere en ny gruve på Svalbard anser imidlertid Miljøverndepartementet at et vilkår om tungoljeforbud er en naturlig videreføring av prosessen som ble påbegynt da de første tungoljeforbudene ble innført i 2007 og 2009, og som skal videreføres i det planlagte forskriftsarbeidet. Miljøverndepartementet setter derfor som vilkår ved en tillatelse at det fra 1. januar 2014 kun er tillatt med bruk av lett marin diesel for skipingen til og fra Svea.

Miljøverndepartementets samlede vurdering etter svalbardmiljøloven

I henhold til svalbardmiljøloven § 1 annet ledd kan det innenfor rammene av loven tillates bosetting, forskning og næringsdrift på Svalbard når dette er miljøforsvarlig. I forarbeidene (Ot.prp. nr. 38 (2000-2001) side 174) utdypes videre bakgrunnen for bestemmelsen i annet ledd: *"Annet ledd markerer at loven skal praktiseres på en måte som er forenlig med og underbygger de andre hovedmålene for svalbardpolitikken, nemlig utøving av norsk suverenitet og opprettholdelse av norsk bosetting på øygruppen. Forskning og næringsdrift utgjør i denne sammenheng ikke hovedmål, men er midler til å realisere disse hovedmålene."* Regjeringens syn på betydningen av kulldriften for samfunnet i Longyearbyen er nærmere omtalt i St.meld. nr. 22 (2008-2009) Svalbard, hvor det konstateres at regjeringen mener kulldriften er viktig for opprettholdelse av Longyearbyen som et familiesamfunn, og at det er regjeringens vurdering at kulldriften bør videreføres innenfor de strenge rammer som miljøvernlovgivningen setter.

Når det gjelder samfunnsnyten, viser konsekvensutredningen at sannsynlig utvikling i området uten det omsøkte tiltaket er en avvikling av kulldriften i Sveaområdet etter at Svea Nord er utdrevet rundt år 2014. Ifølge utredningen vil nullalternativet gi store negative samfunnsmessige konsekvenser for Longyearbysamfunnet. Miljøverndepartementet legger til grunn at gravedriften fortsatt har betydning for bosettingen i Longyearbyen og en stabil norsk bosetting på Svalbard, og dette er sentralt i den samlede vurderingen av tiltaket etter svalbardmiljøloven.

Uten avbøtende tiltak vil den omsøkte graven være i strid med svalbardmiljølovens formål og Stortingets mål for bevaring av villmarksnaturen på Svalbard, som er gitt i St.meld. nr. 22 (2008-2009) Svalbard. Utredningene viser imidlertid at restaurering og

tilbakeføring vil redusere konsekvensene betydelig. Sammen med gruveprosjektets korte varighet innebærer dette at påvirkningen blir midlertidig.

Etter en samlet vurdering har Miljøverndepartementet kommet til at det kan gis tillatelse til det omsøkte tiltaket, med vilkår knyttet til gjennomføringen. Dette innebærer krav om full tilbakeføring og restaurering av de berørte områdene etter endt drift. Departementet legger avgjørende vekt på den korte driftsperioden og at den påfølgende restaureringen bidrar til å gi påvirkningen av naturmiljøet en midlertidig karakter. Ifølge tidsplanen vil området være tilbakeført og alle inngrep gjenopprettet i 2019, slik at langvarig tap av villmarksnatur på Svalbard unngås. Inngrepenes lokalisering, ved at virksomheten skal skje i forlengelsen av et område som allerede er påvirket av gruvevirksomhet, er også et avgjørende element i vurderingen som gjør at tillatelse kan gis. I departementets vurdering er det også vektlagt at det direkte berørte området er tilnærmet vegetasjonsfritt, uten funksjonell betydning for dyrelivet og ligger slik til at naturlige prosesser vil bidra til å viske ut sporene etter endt drift. Dette gjør vellykket tilbakeføring av området mulig. Videre er de forurensningsmessige sidene ved driften vurdert å ligge innenfor rammene av svalbardmiljøloven, dersom de fastsatte krav og vilkår følges. Når det gjelder Nordenskiöld Land nasjonalpark, så har vernebestemmelsene unntak for den typen inngrep det er søkt om, og etter departementets vurdering vil konsekvensene for nasjonalparken være av midlertidig karakter.

Ifølge konsekvensutredningen vil et uhellsutslipp av tungolje ha svært negative konsekvenser. Selv om sannsynligheten for skipsuhell vurderes som lav, legger departementet avgjørende vekt på de miljømessige konsekvensene ved et eventuelt utslipp av tungolje. Kostnadene ved omlegging til lett marin diesel er relativt sett lave, og Store Norske bør være nærmest til å bære disse.

I avveiningen etter svalbardmiljølovens formålsbestemmelse i § 1 har Miljøverndepartementet lagt avgjørende vekt på at virksomheten ikke skal medføre varig tap av villmarksnatur på Svalbard, slik at den nye gruvedriften i Lunckefjell vurderes som miljøforsvarlig og tillates etter svalbardmiljøloven.

Konklusjon

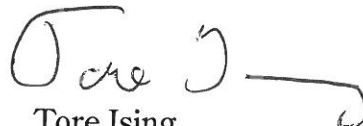
Miljøverndepartementet finner med medhold i svalbardmiljøloven med forskrifter å kunne gi tillatelse til kullgruve i Lunckefjell på nærmere fastsatte vilkår. Tillatelsen omfatter utslag fra Svea Nord, vei over Marthabreen til Lunckefjell og etablering av masseuttak, infrastruktur og daganlegg på begge sider av Marthabreen. Det gis også tillatelse til etablering av to nødutganger innenfor Nordenskiöld Land nasjonalpark. Videre tillates to daglige landinger med helikopter i inntil 30 dager for persontransport ved anleggsstart, transport på frossen og snødekt mark i skuterfritt område fra trase for nyttetransport i Reindalen og opp på Marthabreen ved etablering av første infrastruktur og motorferdsel knyttet til driftsfasen. Etter driften er avsluttet skal området

tilbakeføres og villmarkspreget gjenopprettes. Vilkårene følger som et vedlegg til tillatelsen.

Det vedtak som er fattet i dette brev med vedlegg kan påklages til Kongen i medhold av lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker 10. februar 1967 § 28 flg. innen tre uker fra underretning.

Med hilsen

Turid Sand (e.f.)
fung. ekspedisjonssjef

Tore Ising
avdelingsdirektør

Kopi:

Sysselmannen på Svalbard
Klima- og forurensningsdirektoratet
Direktoratet for naturforvaltning
Riksantikvaren
Nærings- og handelsdepartementet
Justis- og politidepartementet
Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard
Alle med høringsuttalelse til konsekvensutredningen

Vedlegg:

1. Vilkår
2. Adresseliste

Vedlegg 1. Vilkår for tillatelse til åpning av ny gruve i Lunckefjell

Det er en forutsetning for tillatelsen til åpning av ny gruve i Lunckefjell at området skal fremstå som et villmarksområde etter endt drift, og det fastsettes følgende vilkår for tillatelsen:

1) Krav ved planlegging, oppstart, drift og avslutning

- A. Etablering, utbygging og drift av anleggsområdene på hver side av Marthabreen, av veien over breen og uttak og deponering av masse skal ta hensyn til naturmiljøet i området, skje i samsvar med verneformålet i Nordenskiöld Land nasjonalpark, og ta hensyn til landskapet og viktige lokaliteter for naturmangfold.
- B. Det er en forutsetning for tillatelsen etter svalbardmiljøloven at tiltakene gjennomføres på en slik måte at villmarkspreget kan gjenopprettes. Dette forutsetter skånsom drift, og at inngrepene gjennomføres på en måte som muliggjør fjerning av veier og anlegg ved avslutning, tilbakeføring av masser, restaurering av landskapet og gjenoppretting av villmarkspreget. Videre skal tilførte masser i utseendet ligne stedegne masser, slik at det ved tilbakeføring ikke blir noen landskapsmessig virkning ved tilbakelegging og deponering av stedegne og tilførte masser.
- C. Som et ledd i planleggingen av tiltaket skal det utarbeides *plan for forebygging av natur- og terrengskader, med rigg- og marksikringsplan*. Det presiseres at plan for forebygging av natur- og terrengskader, med rigg- og marksikringsplan skal fremlegges Sysselmannen *før* oppstart av anleggsarbeidet. Dokumentet skal inneholde:
 - i. Beskrivelse av naturverdier i planområdet.
 - ii. Plan for avgrensning av inngrepets omfang gjennom definisjon av inngrepsgrenser.
 - iii. Plan for plassering av midlertidige installasjoner, veger og traseer.
 - iv. Plan for forsterking og erosjonssikring av midlertidige kjøretraseer (geonett etc.).
 - v. Plan for arealbruk for massehåndtering.
 - vi. Plan for mellomlagring og gjenbruk av toppmasser samt fjerning av midlertidige kjøretraseer.
 - vii. Milepælsplan for oppfølging og avviksrapportering.

Rigg- og marksikringsplan utarbeides som et vedlegg til plan for forebygging av natur- og terrengskader. Rigg- og marksikringsplanen fremstilles på kart i målestokk 1:2000, og skal synliggjøre og stedfeste miljø- og landskapshensyn som skal ivaretas i det influerte området. Rigg- og marksikringsplanen operasjonaliserer og konkretiserer miljø- og landskapshensyn, og vil bidra til å redusere inngrepets omfang gjennom at aktivitet unngås i særlig sårbare områder samt hindre unødig arealbruk i forbindelse med etablering av rigg- og deponiområder med mer. Planen skal forelegges Sysselmannen før oppstart av anleggsarbeidet. Avvik fra

planen skal regelmessig rapporteres til Sysselmannen. Følgende skal symboliseres og utfigureres på kart:

- i. Avgrensning av inngrepet.
- ii. Miljøverdier/sårbare areal i anleggsområdet.
- iii. Riggområder.
- iv. Areal for mellomlagring av masser/deponiområder.
- v. Midlertidige anleggsveier.

D. Restaurering skal skje på følgende måte:

- i. Alle tekniske inngrep og spor etter driften skal fjernes ved gjenoppretting av området, aktiv restaurering av landskapet og etter avslutningsplan som fastsatt i nedenfor i punkt iii. Gjenopprettingen skal skje slik at området igjen kan fremstå som villmarkspreget.
- ii. Tilbakelegging og deponering av masser skal kun skje til området med masseuttak ved Skollfjellet. Gjenoppretting og tilbakelegging av masser ved aktiv restaurering innebærer også at overflaten skal følge naturlige rasvifter, rygger og kløfter, og fremstå som opprinnelig. Inngrepene skal fjernes og masser deponeres slik at breoverflaten og fjellsiden fremstår som upåvirket, herunder ved at deponeringen tilpasses topografien i området.
- iii. Store Norske skal lage en *samlet plan for endelig avslutning av gruvedrift i Lunckefjell*, herunder opprydding, restaurering av natur- og terrengskader inkludert plan for terrengforming og øvrige restaureringstiltak, og bevaring jf. svalbardmiljøloven § 64. Planen skal forelegges Sysselmannen senest ett år før planlagt driftsstans. Ved opphør av driften av andre årsaker, skal planen sendes til godkjenning innen ett år etter driftsstans. Behov for endringer i planen i driftsperioden skal legges frem for godkjenning av Sysselmannen. Avslutningsplanen skal omfatte:
 1. Beskrivelse av planlagt fremdrift og arbeidsbehov ved avslutning av gruvedriften, herunder motorferdsel og helikopterlandinger.
 2. Oversikt over nødvendige tiltak for å fjerne alle tekniske inngrep, herunder vei over Marthabreen med eventuell iskjerne eller andre endringer av breoverflaten, rømningsveier, stedegne og tilførte masser.
 3. Oversikt over nødvendige tiltak for å sikre at driftsstedet er restaurert og tilbakeført til før-tilstanden (villmarkspreget jf. pkt. 1B) og at det ikke er fare for forurensning.

E. Store Norske skal ha rutiner for internkontroll som sikrer at krav i denne tillatelsen til enhver tid er oppfylt.

F. Hvis virksomheten i Lunckefjell stanser helt eller delvis for en periode, plikter Store Norske og gjøre det som til enhver tid er nødvendig for å motvirke faren for forurensning.

- G. Det skal etableres beredskapsplaner i samsvar med de krav som fremgår av Klima- og forurensningsdirektoratets tillatelse av 23. juni 2011.
- H. Ved enhver nedleggelse av driften skal Store Norske sørge for at planen for avslutning i punkt 1D følges.
- I. Opprydding og gjenoppretting må godkjennes av miljøvernmyndighetene før kravene i denne tillatelsen anses oppfylt.

2) Skiping og forurensing fra driften

A. Skiping av kull og gods

- i. For alle skip til og fra Svea er det fra og med 1. januar 2014 ikke tillatt å medbringe eller benytte annet drivstoff enn kvalitet DMA i henhold til ISO 8217 Fuel Standard innenfor territorialfarvannet på Svalbard og med en maksimal DMA-bunkers ved innseilingen til van Mijenfjorden på 350 tonn.
- ii. Tillatelsen omfatter skiping av kull i den isfrie sesongen, og skal foregå etter en egen skipingstillatelse fra Sysselmannen.

B. Forurensning

- i. Det skal ikke forekomme utslipp av driftsvann, gråvann eller kloakk ved gruveområdet, inn i Reindalen eller til Marthabreen.
- ii. Støvspredningen ved transport og omlasting skal begrenses i mest mulig grad, og transporten skal skje tildekket.
- iii. Kulltippen utenfor Lunckefjell og omlastingsstedene på begge sider av Marthabreen skal ha skjerming som hindrer spredning av kullstøv.
- iv. Klima- og forurensningsdirektoratet vil foreta en ny gjennomgang av dagens tillatelse for å operasjonalisere de vilkår som er nødvendig i forbindelse med åpning, drift og avslutning av ny gruve i Lunckefjell. Dette omfatter også kjemikalier, avfall, beredskap, overvåking og rapportering knyttet til drift av gruven.

3) Motorferdsel

- A. Helikopterferdsel over Reindalen og transport av utstyr gjennom Reindalen skal begrenses. Transport skal i størst mulig grad foregå fra Svea. Ved transport gjennom Reindalen skal det fortrinnsvis brukes tråkkemaskin, ikke bulldoser, for minst mulig marktrykk.
- B. Det tillates landing med helikopter to ganger daglig i inntil 30 dager sammenhengende for personelltransport og frakt av forbruksutstyr inn til i området Marthabreen - Lunckefjell ved oppstart av anleggsfasen i perioden mars-april 2012. Flyvningen skal foregå på en slik måte at fugle- og dyrelivet forstyrres minst mulig, og det skal ikke oppstå skader på vegetasjon, terreng eller kulturminner. Dette skal vektlegges ved valg av inn- og utflyvningsruter samt landingssted.
- C. Det tillates transport av anleggsmaskiner, utstyr og drivstoff til området Marthabreen - Lunckefjell med dosere og sleder våren 2012 på snødekt og frossen mark fra Svea eller Longyearbyen opp Øvre Reindalen og opp Marthabreen for inntil 25 turer.

4) Krav om sikkerhetsstillelse

- A. Store Norske skal innen 31.12.2012 legge frem fullstendige avtaledokumenter for finansiell sikkerhetsstillelse for Sysselmannen og Klima- og forurensningsdirektoratet, jf. svalbardmiljøloven § 61, som skal sikre at avslutning, opprydding og gjenoppretting kan fullføres som fastsatt i denne tillatelsen og som fremkommer av samlet plan for avslutning i punkt 4B. Det skal fremlegges angivelse av totalbeløp og redegjøres for hvilke beregninger og underlag som ligger til grunn for sikkerhetsstillelsen. Dersom slik sikkerhetsstillelse ikke fremlegges, kan drift av gruen ikke igangsettes.

5) Tiltak som krever egen tillatelse og godkjenning av Sysselmannen

Følgende tiltak krever egen tillatelse fra Sysselmannen etter svalbardmiljøloven:

- A. Nye tiltak i Svea arealplanområde
- B. Plassering og utforming av nødutganger
- C. Eventuell bryting av råk i Van Mijenfjorden
- D. Skipingstillatelse for kullskipning i den isfrie sesongen
- E. Motorferdsel og tiltak utover det som er tillatt ved vurderingen av konsekvensutredningen og søknaden om etablering av gruen i Lunckefjell.

6) Overvåkning og kartlegging

- A. Store Norske skal utarbeide forslag til overvåkningsprogram som skal oversendes Klima- og forurensningsdirektoratet og Sysselmannen innen 31.12.2012. Overvåkningsprogrammet skal innrettes på en slik måte at forhøyede verdier og avvik fanges opp raskt. Overvåkningsprogrammet skal godkjennes og fastsettes i samarbeid mellom Klif og Sysselmannen og omfatte:
 - i. Overvåking av Marthabreen, herunder mulig støvspredning fra drift og transport, avrenning og analyse av sediment, hastighetsmålinger av breen, snøakkumulasjon og avsmelting
 - ii. Prøvetakingsprogram for driftsvann
 - iii. Nivåer av forurensing ved Lunckefjell, på Marthabreen, ved breporten til Marthabreen, ved utslippspunktet for driftsvann i Van Mijenfjorden og ved kapp Amsterdam
- B. Det skal gjøres et bestandsanslag av hekkende og mytende fugl i Bellsund, Van Mijenfjorden, Braganzavågen og Reindalen. Det skal også gjøres kartlegging av områder for mytende fugl og svømmetrekk for alkefugl, og resultatene av bestandsanslag og kartlegging skal rapporteres til Sysselmannen innen 31.12.2013.
- C. Det etablerte overvåkningsprogrammet for vegetasjon i Svea skal videreføres.
- D. Det skal gjøres en faglig vurdering av påvirkningen på landskapet og naturmiljøet som følge av påvirkningsfaktorene som skal inngå i

overvåkningsprogrammet. Slik vurdering skal utarbeides ved oppstart, etter to års drift ved avslutning av gruvedriften og etter at oppryddingen og gjenopprettingen er fullført, og forelegges Sysselmannen så snart de foreligger.

7) Rapportering

Det skal i tillegg til egenrapportering som følger av Klima- og forurensningsdirektoratets tillatelse utarbeides en rapport for foregående år som skal sendes Sysselmannen innen 1. mai hvert år med en samlet oversikt over:

- A. Kullproduksjonen med mengder produsert kull, skipet kull, kull på lager og anslag for driften neste år.
- B. En sammenfattende beskrivelse av gjennomført overvåkning med eventuelle resultater.
- C. Avfallshåndtering, med tall for generert avfall fordelt på farlig avfall, næringsavfall og husholdningsavfall samt disponeringen av dette fordelt på avfallstyper og behandlingsmåte.
- D. Regnskap for utslipp av klimagasser fra driften, herunder utslipp til luft fordelt på kraftproduksjon, anleggsmaskiner og annet.
- E. Regnskap for bruk av kjemikalier, herunder oversikt over uttak med typer og volum, forbruk, innlevering til avfallsbehandling, og eventuelle uhellsutslipp med tidspunkt, type, mengde og sted. Det skal også redegjøres for resultater av substitusjonsvurderingen.
- F. Forbruk av drivstoff, sikring av tankanlegg/lagringssteder og mengder lagret drivstoff.
- G. Mengder kloakk og avløpsvann.
- H. Oppredning og deponering av masse, med plassering, volumer og beregninger for videre deponering.
- I. Motorferdsel i området Marthabreen og Lunckefjell, herunder gjennomførte landinger med helikopter fordelt på landing hvor helikopteret fysisk settes på bakken og flytting av last hvor helikopteret er rett over bakken og setter ned last. Det skal også rapporteres på transport og ferdsel i skuterfritt område etter 1. mars.

Ved rapportering skal det oppgis om det er endringer i forutsetninger for driften og om det er behov for nye tiltak ved neste års drift, slik at Sysselmannen kan vurdere disse i god tid. Dette omfatter:

- J. Melding om tiltak etter arealplanen.
- K. Søknad om tillatelser i eller utenfor arealplanområdet for Svea som ikke dekkes av arealplanen.
- L. Melding om oppstart med forslag til utredningsprogram for større tiltak som utløser plikt til konsekvensutredning etter svalbardmiljøloven § 59
- M. Behov for endringer i arealplanen

8) Tilsyn

Sysselmannen og Klima- og forurensningsdirektoratet fører tilsyn med at denne tillatelsen etterleves.

Vedlegg 2: Adresseliste

Arbeidsdepartementet, postboks 8019 Dep, 0030 Oslo
Arbeidstilsynet, postboks 4720 Sluppen, 7468 Trondheim
Det norske svalbardselskap, postboks 6019 Søm, 4691 Kristiansand
Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard, postboks 3021 Lade, 7441 Trondheim
Direktoratet for naturforvaltning, postboks 5672 Sluppen, 7485 Trondheim
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, postboks 2014, 3103 Tønsberg
Freia Hutzschenreuter, postboks 170, 9171 Longyearbyen
Friluftslivets fellesorganisasjon, Nedre Slottsgate 25, 0157 Oslo
Greenpeace Norge, postboks 6803 St. Olavsplass, 0130 Oslo
Justis- og politidepartementet, postboks 8005 Dep, 0030 Oslo
Klima- og forurensningsdirektoratet, Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo
Kunnskapsdepartementet, postboks 8019 Dep, 0032 Oslo
Kystverkets hovedkontor, Serviceboks 2, 6025 Ålesund
Longyearbyen arbeiderforening, 9171 Longyearbyen
Longyearbyen jeger- og fiskeforening, postboks 472, 9171 Longyearbyen
Longyearbyen lokalstyre, postboks 350, 9171 Longyearbyen
Norges vassdrags og energidirektorat, region nord, postboks 394, 8005 Narvik
Norsk Polarinstitut, Framsenteret, 9296 Tromsø
Nærings- og handelsdepartementet, postboks 8014 Dep, 0030 Oslo
Olje- og energidepartementet, Postboks 8148 Dep, 0033 Oslo
Riksantikvaren, Postboks 8196 Dep, 0034 Oslo
Samferdselsdepartementet, postboks 8010 Dep, 0030 Oslo
Sysselmannen på Svalbard, postboks 633, 9171 Longyearbyen
Utenriksdepartementet, postboks 8114 Dep, 0032 Oslo
World Wildlife Fund, postboks 6784 St. Olavsplass, 0130 Oslo